СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

РІК LVI. Ч. 220. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 22-го ВЕРЕСНЯ 1948.

No. 220. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 22, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ДЮЇ ОБІЦЯЄ ОБЄДНАТИ НАЦІЮ; ТРУМАН АТАКУЄ „РЕАКЦІЮ"

Де Мойн, у стейті Айовей, 20 вересня. — Губернатор Тамас Е. Дюї, республиканський кандидат на президента Злучених Держав, почав низку промов у своїй передвиборчій кампанії від промови в Де Мойн. У першій промові він розвинув програму, складену з сімох точок, яка має причинитися до відбудови сили Злучених Держав на випадок, коли він буде вибраний президентом. Водночас Дюї вичислив сім недостач теперішньої адміністрації, які ослабили націю. Між ними була критика президента за його відмову співпрацювати з конгресом при розкриванні комуністичних затій. Губернатор Дюї клав на першім місці обєднання моральних сил для відбудови нації. Він обіцяв, що переведе обєднання нації так, як вона ще ніколи не була обєднана перед тим і зробить її такою сильною, що жодна сила її не нападе. У закордонній політиці Дюї обіцяв втримання мира. — Дюї виголосив свою промову у замкненій залі перед 7,000-ною публикою, бо з причини дощу не можна було відбути плянованого віча під одвертим небом.

ТРУМАН ПРОМОВЛЯВ ПЕРЕД КАПІТОЛЕМ У ДЕНВЕР.

Денвер, у стейті Колорадо, 20 вересня. — У виконанні своєї передвиборчої програми президент Труман виголосив другу більшу промову до 25,000 людей, зібраних перед стейтовим капітолем. Він обвинувачував республиканців, що вони є послушниками великого бизнесу й агентами найбільш реакційних елементів в американському економічному житті". Він теж закинув республиканцям, що вони саботували урядові пляни для наводнення пустелі на Заході при допомозі конгресу, який він назвав „нотóрійним" (ославленим). У промові вжив Труман вислову, що республиканці є „слугами Вол Стріту".

ЗМІНА В КОМАНДІ ПОВІТРЯНИХ СИЛ.

Вашингтон. — Генерал Дж. С. Кені уступив зі становища команданта повітряних сил, а на його місце прийшов генерал-лютенант Кортис Ле Мей, теперішний командант американської повітряної сили в Европі. Головна кватира повітряних сил перевела цю важливу зміну без жодного вияснення. Генерал Кенні перебере становище голови повітряного университету в Монґомері, у стейті Алабама. На місце ґенерала Ле Мей в Европі буде мабуть назначений ґенерал-лютенант Джан К. Канон, командант повітряної бази в Шрупорт, у Луїзіяні. Згадані переміни на важливих становищах викликали здивування серед компетентних кол.

ЧЕРГОВИЙ БУРЕВІЙ У ФЛОРИДІ.

Маямі, Фла. — Новий буревій жене в напрямі Кій Вест зі сторони Карібського моря. Швидкість вітру обраховують на 70 миль на годину. Його сила слабша від недавного буревію.

103 МИЛЬЙОНИ ДОЛЯРІВ НА ЛІТАКИ.

Вашингтон. — Урядовці з повітряних сил виявили, що президент Труман одобрив приділ $103,000,000 на закупно 213 боєвих літаків. За ці гроші буде куплених 13 літаків Боїнга марки Бі-50, які будуть перероблені на модель Бі-54; дальше 100 літаків Лакгіда марки Ф-80 і 100 літаків Ріпоблик марки Ф-84. Два останні роди це пружинові боєві літаки, які будуть мати нові машини. Команда надіється, що президент одобрить дальших $100,000,000 на на закупно літаків Боїнга марки Бі-47. Це є бомбовальники з 5 машинами.

СТРАЙК НА ЗАХІДНІМ ПОБЕРЕЖЖІ ЗАГРОЖУЄ ПОСТАЧАННІ ОЛІЮ.

Вашингтон. — Страйк у рафінеріях земного олію на Західнім побережжі може спричинити недостачу олію на Східнім побережжі і в цілому краю, як про це остерігає департамент внутрішніх справ. Докищо припаси нафти для отоплювання мешкань та фабрик є вистарчальні, одначе на випадок продовження страйку надходяча зима може заскочити населення, неприготованим. Страйк триває вже три тижні, не зважаючи на посередництво уряду для його покінчення.

НАПАД НА ЮНІЙНУ КВАТИРУ.

Ню Йорк.—Зразок внутрішньої боротьби в робітничих юніях подає місцева преса, оприлюднюючи напад замаскованих людей на кватиру Міжнародної Юнії Кравецьких Робітників Жіночого Одягу. Напасники поранили урядовців у кватирі юнії, а потім напали на пікетчиків. Це сталося в самім осередку кравецького промислу в пополудневих годинах. Завідатель бюра юнії каже, що це є вислід боротьби ривалізуючих елементів в юнії, які шукають легкої наживи як ракетіри. Вони хочуть опанувати цю найбільшу юнію в Ню Йорку, як це було давніше. Боротьба нагадує часи ракетірства Луїса Бухальтера й Джекоба Шапіро з-перед 15 років.

КОМУНІСТИЧНА ФРОНТОВИЧКА ВІДМОВЛЯЄ ЗІЗНАНЬ В КОМІСІЇ.

Вашингтон. — Луїза Бранстен, яка унаслідила великий родинний маєток по своїх предках, а потім замішалася в різні затії комуністів, відмовила перед палатною комісією зізнань у справі діяльности комуністів в Америці. Відмову оправдала вона тим, що не хоче стягати на себе підозріння в незаконній діяльності, а також випадання прислугує її на підставі конституції. Комісія надіялася важливих відкрить при досліджуванні комуністичного шпигунства в урядових колах.

Начерк пляну мобілізаційного дня — „М-Дей" — готовий

Вашингтон, 20 вересня. — Начальники спільного штабу передали Амуніційній Раді Краєвої Військової Установи начерк потреб збройних сил, які мають бути готові, коли прийде мобілізаційний день — „М-Дей". У такий спосіб Амуніційна Рада, як верховна установа, що підготовляє промислову мобілізацію країни має вже в своїх руках все потрібне до заряджения такої мобілізації для ведення модерної війни. Плян вважається за найбільшу мобілізаційну тайну. Він містить в собі спільні ідеї найвищих професійних мілітаристів на випадок вибуху найближчої світової війни.

Існування пляну стало відомим водночас з назначенням на голову Амуніційної Ради Д. Ф. Карпентера, предсідника підприємства виробу амуніції Ремінгтон Армс Компані. Він прийшов на місце Тамеса Дж. Гаргрейва, предсідника підприємства Істман Кодак Компані, який зрезиґнував з цього становища. Амуніційну Раду покликано до життя перед роком коли то переведено злуку боєвих сил під проводом секретаря оборони, яким тепер є Джеймс Форестал. Муніційна Рада має за завдання обчислити воєнні матеріяли і доручити фабрикантам виріб усіх дальших матеріялів, потрібних до ведення війни.

АМЕРИКА НЕ ЗАБЕРЕ ВІЙСЬКА З КОРЕЇ БЕЗ ПОРОЗУМІННЯ З О.Д.

Вашингтон. — Зменшення американської армії в Кореї вже почалося, одначе уряд не забере всієї армії з тих околиць, доки справа Кореї не буде вирішена Генерального Асамблеєю Обєднаних Держав на нарадах у Парижі. Таку відповідь дають найвищі урядовці в столиці на обіцянку Росії, що вона забере свої війська з північної Кореї з початком січня 1949 р., але під умовою, що водночас і Америка забере свої війська. — З Кореї наспіли вісті, що рішення американського уряду, не забирати свого війська з тої країни, зустріло признання збоку правих і поміркованих елементів.

НОВИЙ ПЛЯН КАРЕ ДЛЯ ДОПОМОГИ ГОЛОДНИМ В ЕВРОПІ

Управа пересилкової агенції, звісної під скороченим ім'ям КАРЕ, оприлюднює плян допомоги голодуючим в Европі в такий спосіб, що прийматиме пакунки для пересилки приятелям і рідним з Америки до Европи. Буде теж приймати грошеві дари навіть у малих кількостях, а злучивши їх разом, буде пересилати пакунки вартости $10 для потребуючих. Президент Труман одобрив цей плян, а деякі великі фірми, як от Стандард Ойл Компані, поспішили з більшими жертвами. КАРЕ пригадує, що дальше висилає десять-долярові пакунки на доручення поодиноких людей з Америки.

БРИТАНСЬКИЙ МІНІСТЕР ФІНАНСІВ В ОТАВІ

Отава, Канада. — Сюди приїхав британський міністер фінансів сер Стафорд Кріпс для обговорення економічних справ, спільних обом країнам. З Отави поїде Кріпс до Вашингтону на наради Міжнародного Монетарного Фонду.

СТВОРЕНО АРАБСЬКИЙ УРЯД ДЛЯ ПАЛЕСТИНИ

Амман, Трансйорданія, 21 вересня. Арабська Ліга проголосила створення арабського уряду для Палестини, з арабським військовим губернатором Єрусалиму, Агмад Гільмі Паша, як премієром на чолі. Трансйорданський король Абдулаг негайно виступив проти того уряду, заявляючи, що він означав би посередню згоду на поділ Палестини, проти чого араби власне й борються. Трансйорданську думку під цим оглядом піддержує сусідній Ірак.

Мир за всяку ціну--було останнім бажанням Бернадотта

Париж, 21 вересня. Вчора тут проголошено останнє звідомлення графа Фольке Бернадотта до ООД в справі Палестини, написане майже безпосередньо перед його смертю з рук жидівських терористів. Ґраф Бернадотт твердить, що тільки компроміс між арабами і жидами може закінчити кровопролиття в Палестині. Він був свідомий того, що жиди і араби будуть початково проти такої розв'язки, але вкінці вони погодяться на кожне рішення, яке ООД буде рішена первести в життя в потребі навіть силою. В цему своєму останньому звідомленні, довгому на 35,000 слів, .раф Бернадотт ставить такі конкретні пропозиції: 1. Мир в Палестині повинен бути встановлений за всяку можливу ціну; 2. Жидівська держава під назвою Ізраїль існує в Палестині і не має серіозних причин думати, що вона перестане існувати; 3. Кордони цеї держави повинні бути визначені ООД, якщо заінтересовані сторони не можуть в цій справі погодитися; 4. Кордони цеї держави, запропоновані Генеральною Асамблеєю на попередній сесії, повинні бути зровнені під кутом „географічної однородности"; 5. Вигнаним зі своїх домів терором і воєнними діями невинним людям треба запевнити право повороту і мирного продовжування своїх справ; 6. Справу Єрусалиму треба полагодити зокрема, з огляду на його релігійне та міжнародне значення; 7. Всі справи Палестини повинні бути полагоджені під кутом відповідних міжнародних гарантій.

є вербовка людей на працю, чи будьякі інші міркування, а тільки виключно справедлива розв'язка проблеми скитальників. Тому теж в переселюванні будеться придержувати засади переселювання цілих родин разом, а не їх розділювання. Окрему увагу приділиться переселенні до Америки сиріт зі скитальщини. Він знову підкреслив необхідність старанної провірки минулого та переконань кандидатів на переселення до Америки, як теж необхідність всебічних запевнень з боку американських громадян, що роблять заходи на спроваджування скитальників.

СПРАВЕДЛИВА РОЗВ'ЯЗКА СПРАВИ СКИТАЛЬНИКІВ - ЦІЛЛЮ АМЕРИКИ

Інтересна заява голови американської Комісії для переміщених осіб.

Відень, 21 вересня. Вчора прибув до цього міста голова американської Комісії для переміщених осіб, Юго Карузі, що перебуває в Европі для особистого нагляду над виконанням нового іміґраційного закону про допущення 205,000 европейських скитальників на постійне поселення в Америці. До Відня Карузі приїхав з метою переговорити справу переселення з ІРО. Він зазначив, що ціллю нового американського іміґраційного закону не

ПРОГРАМА ПЕРШОГО ДНЯ НАРАД СЕСІЇ О.Д.

Париж, 21 вересня. Сьогодні тут починається звичайна сесія Генеральної Асамблеї О.Д., перший день нарад якої відбудеться з таким порядком: 1. Формальне відкриття сесії, що його довершить тимчасовий предсідник Асамблеї, арґентійський представник Хуан Атільйо Брамуґлія; 2. Привітання, що його виголосить президент Франції, В. Оріол; 3. Відповідь тимчасового предсідника Оріолеві; 4. Інавґураційна промова тимч. предсідника; 5. Віддання пошани графові Бернадотт та іншим полеглим в Палестині урядникам О.Д.; 6. Створення верифікаційної комісії для провірки креденцій; 7. Вибір нового предсідника Асамблеї; 8. Створення різних комісій; 9. Вибір заступників предсідника та інші формальності.

ВІДЛОЖЕНО СПРАВУ ГАЙДЕРАБАДУ

Париж, 21 вересня. Рада Безпеки О.Д. відложила вчора на кілька днів розгляд зажалення князівства Гайдерабад проти індійської інвазії, яка вже, як відомо, закінчилася повним перебранням контролі цеї провінції індійським урядом. Справу гайдерабадського зажалення відложено з метою дати гайдерабадській делегації нагоду і час відкликати це зажалення.

ГРОМАДА ЧЕСТЕР ПІДПИСАЛА 140 АПЛІКАЦІЙ НА СПРОВАДЖЕННЯ СКИТАЛЬНИКІВ

Филаделфія, 21 вересня. З канцелярії ЗУАДКомітету повідомляють про успішні збори в справі переселенчої акції, які відбулися в двох Народних Домах в Честер, Па., минулої неділі. На зборах, що ними проводили п. Сорока і п. Білинський, виступили промовці від старшої іміґрації: М. Дубас, Карбівник, Кушіль і п-ні Штоґрин, та від нових іміґрантів: пп. Бакай, Івась і Татомир. Після докладів та дискусії приявні відразу виповнили 140 відповідних аплікацій на спроваджування українських скитальників. Збори відбулися в рямках акції филаделфійського Переселенчого Осередку ЗУАДКомітету, що перебрав на себе обов'язок допомогти приїхати до ЗДА та прийняти 2,000 скитальників.

„ВЕЛИКА ТРІЙКА" ВІДБУЛА НАРАДИ В СПРАВІ БЕРЛІНА

МІНІСТРИ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЗАХІДНИХ ВЕЛИКОДЕРЖАВ НАРАДЖУВАЛИСЯ ПЕРЕД ВІДКРИТТЯМ СЕСІЇ ОБ'ЄДНАНИХ ДЕРЖАВ.

Париж, 21 вересня. — Секретар стейту ген. Маршал, секретар закордонних справ Бевин і міністер закордонних справ Шуман відбули тут вчора короткі наради, що їх названо неофіціяльною зустріччю керівників закордонної політики трьох західних великодержав перед відкриттям сесії Загального Зібрання О.Д. Головним предметом нарад мали бути дальші заходи в справі створеної Совєтами політичної кризі в Берліні і Німеччині взагалі. Проте, не винесено жодних рішень, бо крім британського військового губернатора Німеччини, жоден інший, ані теж західні дипломатичні представники з Москви не могли на час прибути до Парижа, хоча вже є в дорозі. Загадкою теж залишається проблема, чи західні союзники вигнуть справу Берліна на сесії Генеральної Асамблеї, чи будуть намагатися полагодити її на базі чотирьох великодержав. Загально вважається, що чотиродержавні розмови на цю тему будуть продовжуватися. З Москви повідомляють, що західні дипломатичні представники одержали від своїх міністрів закордонних справ нагле повідомлення, щоб вони негайно виїхали до Парижа.

ЗАПОВІДАЮТЬ ОСТОРОЖНІСТЬ МАРШАЛА В ПАРИЖІ.

Париж, 21 вересня. — Вчора вранці прибув до столиці Франції американський секретар стейту ген. Маршал, щоби взяти участь в нарадах Загального Зібрання ОД, теперішній сесії якого приділюється велику увагу. День раніше до Парижа прибув Джан Фостер Долес, головний дорадник республиканського кандидата на президента, Тамаса Дюї, в закордонних справах, що на випадок перемоги республиканців у виборах мав би бути іменований секретарем стейту. Становище американської делеґації в поодиноких справах на сесії ОД ще не відоме, але вже тепер заповідається, що ген. Маршал, навчений досвідом з попередніх сесій, буде дуже осторожний. Заповідається теж точне продовжування та здійснювання двопартійної закордонної політики. Багато залежатиме теж від совєтської тактики. Загально вважається, що багато справ під цим оглядом, іменно щодо тактики, виясниться вже в перших днях сесії.

ГЕН. КЛЕЙ ПРО УСПІХ БОРОТЬБИ ПРОТИ СОВЄТСЬКОЇ БЛОКАДИ.

Берлін, 21 вересня. — Американський військовий губернатор Німеччини, ген. Л. Д. Клей, висловився вчора дуже оптимістично щодо можливостей американського повітряного транспорту до блокованого Совєтами Берліна. Ген. Клей вважає, що в майбутньому і протягом зими американська й британська авіяція вже можуть забезпечити повністю нормальні потреби населення Берліна і тим самим совєтська блокада втратила свою політичну вартість. Він теж вважає, що дотеперішні американські успіхи під цим оглядом сильно допомогли американській дипломатії.

БОЛЬШЕВИКИ ПЛЯНУЮТЬ ОРГАНІЗАЦІЮ 100,000-НОЇ НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ.

Берлін, 21 вересня. — З добре поінформованих джерел тут стверджується, що вже в найближчому часі Совєти плянують перемінити німецьку Економічну Раду в своїй зоні в німецький уряд зі столицею в Ляйпціґу і він матиме повновласті змобілізувати „поліційну збройну силу" в кількості 100,000 осіб. Уряд, звичайно, буде складатися зі совєтських квіслінґів. Створення цього уряду та нової націоської армії під червоним прапором мало б допомогти совєтській „дипломатії" в її „мирній боротьбі" за Німеччину.

АМЕРИКАНЦІВ В НІМЕЧЧИНІ ЗАКЛИКАЮТЬ ЗАЛИШИТИСЯ В АРМІЇ.

Графенвегр, Німеччина, 21 вересня. Командант американських суходільних військ в Німеччині, ген. Кларенс Гюбнер, виголосив вчора промову до Першої Дивізії з нагоди закінчення літних маневрів. Генерал закликав американських вояків, які вислужили вже свій час та яким прислуговує відпущення з Армії, щоби вони дальше залишилися у військовій службі, з огляду на напружене міжнародне положення.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЗМІНУ АМЕРИКАНСЬКОГО СТАНОВИЩА В СПРАВІ ІТАЛІЙСЬКИХ КОЛОНІЙ.

Париж, 21 вересня. — В місцевих дипломатичних колах вважають, що Злучені Держави, рахуючись з можливістю, що Генеральна Асамблея О.Д. може не погодитися на британську адміністрацію колишньої італійської колонії Киренайки, готові змінити своє становище і замість піддержувати Британію в її домаганні, готові пристати до пропозиції Совєтів, щоби всі колишні італійські колонії віддати під опіку Протекторату Ради ОД. Проте, ця можливість, як це стверджують в поінформованих колах, є досить неправдоподібна, бо це не тільки було б нетактовним виступом Америки проти свого британського союзника, але й означало б відкриття африканських дверей для Совєтів.

ШПИГУНСЬКА ПСИХОЗА В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Прага, 21 вересня. — Совєтська Росія накинула спокійному чеському народові не тільки свою диктаторську форму правління, але й всі її похідні явища, головно шпигунську психозу і в слід за тим політичні чистки. Чехословацьке комуністичне міністерство внутрішніх справ в останніх днях знову повідомило про цілий ряд арештів та негайних засудів на кару довголітньої тюрми різних осіб, обвинувачених в „шпигунстві в користь західних держав".

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street. Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ТРЕТЯ СЕСІЯ АСАМБЛЕЇ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ

Цього вівтірка розпочала свої треті наради Асамблея Обєднаних Держав. Це є міжнародна трибуна, встановлена для замирення світу, яка дає змогу заступникам різних держав, навіть і найменших, мати слово у найважніших міжнародних справах нарівні з представниками найбільших потуг. Усі делегати можуть виговоритись, критикувати, давати признання, чи осуджувати, висказувати жалі, чи пропонувати зміни. Асамблея може навіть зарядити слідство, але рішати не може. Проте вже це одно, що в ці небезпечні часи є якесь міжнародне тіло, де можуть сходитись і дебатувати представники понад 50 держав, є справою великого значення. Бо коли люди ще сходяться і радять, то ще завжди є надія, що зговоряться.

З такою надією витає світ цю нову сесію Асамблеї Обєднаних Держав, хоч крім надії мало є такого, на чім можна б оперти сподівання, що в Парижі договоряться до чогось такого реального, що облекшило б — як висловився секретар стейту Маршал — „незвичайно критичну світову ситуацію".

Є дві справи, які готові викликати найгостріші дебати в Парижі в часі нарад Асамблеї Обєднаних Держав. Першою й найголовнішою є справа Німеччини, а другою справа Палестини.

Та остання справа набрала особливої актуальности через вбивство гр. Бернадотта в Єрусалимі, що був офіціяльним представником Обєднаних Держав, висланим до Палестини в ролі посередника. Його звіт в справі Палестини є в Асамблеї, але він мав представити його особисто. Трагічна подія, яка з ним скоїлась, цьому перешкодила й дуже скомплікувала цілу палестинську проблему. Тому й вона готова стати центром уваги, не меншим, як справа Німеччини.

Легко передбачити, що як тільки зачнеться дебата над Німеччиною, то водночас прийдеться порушувати цілий ряд інших важних справ, звязаних не тільки з европейськими країнами, але й з іншими. Та сама сила, що не подає руки до згоди в справі Берліна й цілої Німеччини, не хоче згоди й в багатьох інших країнах, що вже опинились у сфері совєтських впливів, чи намічені на сателітів Москви.

Згідно зо статутом Обєднаних Держав, Рада Безпеки мала б полагоджувати ці справи, які буде обговорювати Асамблея. Тому, що Рада Безпеки через вето Совєтів як би спаралізована, Асамблея буде свідком взаїмних обвинувачень представників тих великих потуг, що становлять Раду Безпеки і в ній рішають.

Отже буде по однім боці Росія зі своїми сателітами, а по другім ввесь свободолюбний світ, що ще не стогне в ярмі кремлівських диктаторів. Правдоподібно почуємо про нові аморальні вчинки Совєтів на міжнародному грунті. Знов зі совєтського боку будуть нові нахабні напади на „американський імперіялізм" і т. п. Це певне. Але хіба на те не скликано Асамблею Обєднаних Держав! Знаємо з давної практики, що Совєти вживають того роду міжнародні зібрання на пропаганду і напасті на демократичні країни. Їх нахабність на таких зібраннях є загально звісна. Питання, як поведуть себе тепер демократії, що це знають і яку вони запропонують нову програму стримання совєтської агресії та пропаганди, яка спиняє замирення світу. Світ жде на позитивну програму, а не на обвинувачення, з якими він уже добре обзнайомлений і без нарад третьої Асамблеї Обєднаних Держав.

Від виконного Органу Української Національної Ради

Українська Національна Рада, створена в липні 1948 р., як представництво волі українського народу, доручила ведення національно-політичних справ Виконному Органові, що за свою діяльність відповідає перед Національною Радою. Минулася доба розбиття, незгоди і внутрішньої боротьби, що нищила сили нашого народу. Як і інші культурні народи ми маємо єдиний політичний центр, одну волю і дію.

Згідно з постановами Національної Ради Виконний Орган намітив такі головні завдання своєї роботи:

— зміцнити зв'язок з нашим народом на Україні;

— правильною інформацією та організацією народніх сил піддержувати в народі віру в визволення;

— підсилити внутрішню організацію і єдність між українцями для успішної боротьби за волю України;

— вести постійну інформацію в світі про Україну та про визвольний рух нашого народу;

— бути в тісному зв'язку з народами, що перебувають під комуністичною д и к т атурою, для спільної визвольної акції.

Виконний Орган і Національна Рада можуть тільки тоді належно здійснити свої завдання, коли будуть спиратися на організоване у к р а ї нське громадянство. Хоч розсіяні в різних чужих землях, українці мають зостатися політичною еміграцією, вірною нашій національній ідеї. Виконний Орган буде працювати спільно і в згоді з діючими в різних країнах українськими громадськими організаціями.

Щоб наша еміграція могла належно сповнити свій обов'язок перед народом, вона має бути насамперед **морально здоровою.** Демократичний правопорядок і пошана до людської гідности мусять бути забезпечені між нами, куди б нас доля не закинула. Виконний Орган працюватиме разом з нашими церквами для утвердження між нами внутрішнього миру і єдности, бо тільки таким способом можемо успішно зібрати свої національні сили для боротьби за державну незалежність.

Кожний з нас, перебуваючи за межами Рідного Краю, повинен пам'ятати, що по нашій поведінці чужинці складуть відповідну думку про український народ. Тому стараймося достойним способом життя і пильною працею здобути прихильність чужого світа до нашого народу і до української визвольної справи.

Розуміючи всю велику вагу духової культури для нашої національної справи, Виконний Орган буде всяким способом піддержувати її розвиток. Одне з наших основних завдань забезпечити існування і розвиток українських наукових установ і нашого шкільництва за кордоном. В цей час, коли окупаційна влада на українських землях нищить наш народ не тільки фізично, але й духово, наш обов'язок на чужині зробити все можливе, щоб українські провідні сили невпинно поповнювались притоком свіжих належно підготованих кадрів з нашої молоді, щоб здібніші з нашої молоді мали змогу студіювати в своїх і чужих високих школах, особливо для здобуття знання, потрібного для нашого національно-державного будівництва.

Для поширення і зміцнення нашої національної єдности Виконний Орган закликає всіх українців на чужині до організованости, до взаємної підтримки й толеранції. Ми знаємо, що вороги нашої національної єдности вже почали свою підривну, розкладову роботу проти Національної Ради та її Виконного Органу.

Тому кожний український осередок на чужині повинен жити як одна об'єднана громада, що має передусім сама, за допомогою своїх активніших та свідоміших представників, забезпечити внутрішній порядок, національну дисципліну і боротися з усякими деструктивними проявами серед своїх членів. Тільки так ми можемо зібрати і розвинути наші національні сили, зміцнити моральну основу нашої діяльности і дати належну відсіч усяким ворожим спробам розбити нашу національну єдність.

Українці на чужині! Настала нова велика пора нашої боротьби за волю народу. Нехай збудуться дрібні групові або особисті справи, що вас досі розділяли: гляньмо вперед, йдімо до великих ідеалів, що нас повинні об'єднати і створити з нашої нації непереможну силу, яка відіб'є підступні замахи ворога-гнобителя.

Виконний Орган кличе всіх українців на чужині, незалежно від території, з якої вони походять, до активної праці для нашої визвольної справи. Тільки спільними силами дійдемо до здійснення нашої найвищої мети — відновлення незалежної соборної української держави.

Серпень, 1948 року.

Комуністичні „єретики"

„Щось є гниле у королівстві Данськім", — сказано в відомій драмі Шекспіра — „Гамлет". Ці слова можна повторити про положення в країнах за „Залізною Заслоною". Один за другим появляються в комуністичних партіях країн, опанованих советською Москвою, все нові ухили. Не встигне Москва — „Третій Рим" — виклясти „зрадника марксизму" маршала Тіта в Югославії, як виявлено нову „ересь" між польськими комуністами: самого секретаря польської компартії Ґомулку усунено з цієї відповідальної посади, а в партії почато рішучу „чистку". Подібні явища бачимо в Румунії, Угорщині, в Болгарії і т. д. Покликані до відповідальности комуністи різних націй за відомим звичаєм „каються", проводять „самокритику" і вирікаються своїх помилок. Але ці словесні заяви, зроблені під примусом, Москви не переконують. „Москва"— як відомо — „сльозам не вірить"...

Те, що діється в країнах за „Залізною Заслоною", не було несподіванкою для того, хто знає московську політику та її цілі й пляни. Слід зазначити, що подібні явища, що „визвольник" стає для „визволеної" країни ворогом, бували в історії народів і раніше. За Великої французької революції французькі армії під кличами — „свобода, рівність, братерство" — пройшли побідним маршем усю західну Европу. Всюди комісарів і генералів французької республіки населення зустрічало захоплено, як своїх визволителів від панщини і порядків „старого режиму".

Але минуло небагато часу, і вчорашні прихильники революційної Франції ставали її запеклими ворогами. Чому? Бо вони бачили у французькій завойовницькій політиці загрозу для своїх національних інтересів. Проти Наполеона Бонапарте цього ‚визвольника народів" я,к він себе назвав у написі на тріюмфальному лукові в Парижі, виступили зі зброєю в руках поневолені народи. Це була причина упадку французької імперії Наполеона.

Той самий процес відбувається в країнах, окупованих советською Москвою .Чи не кликали українські комуністи — Микола Скрипник, Володимир Затонський, Юрій Коцюбинський, Микола Хвильовий, Олександер Шумський та інші московську ч е р в о н у армію „визволяти українських робітників і селян"? Де тепер ці комуністи? Всі вони загинули від рук своїх московських „товаришів", оганьблені, як ‚вороги народу", „зрадники революції" і т. д.

Те що відбулося на Україні, повторюється тепер в державах за „За залізною заслоною". Москва збільшує натиск на „визволені народи", і наслідком того знаходить відповідний відгук.

Дальший хід подій легко передбачити. В окупованих московською армією країнах не рішає воля місцевих комуністів, а наказ Москви. Тому ніякі протести проти московської політики не поможуть: хто не скориться, той мусить загинути. Тільки Тітові пощастило виприснути з м о с к о в с ь к о ї пастки, бо в Югославії нема чужого війська.У інших країнах за залізною заслоною" московські „визвольники" командують безконтрольно і будуть нищити „еретиків" огнем і мечем.

Але Москва може впиватися своєю перемогою тільки до часу: коли б настала війна, то між „визволеними" народами вона приятелів не буде мати.

В. О.

Нема відвороту з-під Берліна

Західні держави, які ведуть переговори в Москві, прийшли до висновку, що їм не можна забратись з Берліна, на що настають Совети. Це є причина, чому в Москві не годні до нічого договоритись. Одначе підставовою причиною нової кризи у відношенні між Сходом і Заходом є нехіть Советів взагалі дійти до порозуміння з своїми союзниками з воєнних часів. Тому саме Совети недотримали умови з 5. червня 1945 про поділ Берліна на чотири окупаційні зони, точніше, додаткової згоди Росії з 29. червня 1945 р. на нічим не закаламучений доступ західних держав до своїх зон у Берліні спеціяльно означеними земними шляхами і точно визначеним коридором у повітрі. Цю згоду потверджено ще спільно з іншими представниками 2. серпня 1945 в Потсдамі, а пізніше долучилися ще дальші умови в цій справі. Не зважаючи на заключені й підписані точки умови, Совети почали 30. березня 1948 р. ставити різні перешкоди в постачанні провізій для населення Берліна з західних зон у Німеччині. Дня 3. квітня ці перепони загострилися, а 24 червня советська влада цілковито заборонила постачання вугілля й харчів залізницями, вантажними автами й лодками. Осталася вільною тільки повітряна дорога, яку використала Америка й Англія на постачання харчів, топлива й інших матеріялів при допомозі вантажних літаків.

Коли появилися знаки, що Совети будуть робити спроби унеможливити використування й цього останнього способу несення рятунку для загроженого голодом берлінського населення, три Західні держави, а це Америка, Велика Британія й Франція з кінцем липня доручили своїм представникам у Москві, щоб вони навязали переговори з Кремлем в справі всіх спірних питань, які назріли між Західними державами й Советами і щоб на цій підставі найшли теж підставу для знесення б л о к а д и Берліна. Між 31. липня і 27 серпня відбулося вісім тайних нарад амбасадорів з представниками Кремля, для розвязки справи Берліна, одначе вони не довели до нічого. Коли переговори опинилися на мертвій точці, Москва згодилася на переведення конференції між чотирма військовими губернаторами в Берліні в справі технічної підготови до знесення блокади міста. Ледви почалися розмови між військовиками, а вже комуністи, наче на даний знак, почали різнородні трюки, які мали на меті спонукати Західні держави забратися з Берліна й залишити це місто в руках советської армії і влади.

У свіжій памяті стоять схоплювання німецьких полисменів советськими вояками, великі комуністичні і протикомуністичні маніфестації, спроби розігнання берлінської міської ради не тільки комуністами, але й советськими вояками і т. п. Щоб спонукати кремлівських диктаторів до виразної заяви в справі Берліна, Західні держави доручили своїм амбасадорам ще раз відбути наради з Кремлем і зажадати від нього одвертої гри.

Вислід усіх таких старань був такий самий як і давніше: зволікання збоку Москви, а підпольні й явні насилля большевиків у самому Берліні.

Світ слідкує за дальшими подіями в Берліні, Москві, Вашингтоні, Лондоні й Парижі з запертим віддихом. У міжчасі дипломатичні кола й світова преса нагадують на недавно ще заключені, Москвою, а недотримані договори, щоб з них фактів витягнути для себе науку на найближчу майбутність. Отже пригадують, на:

1. Умову між Максимом Літвіновом і Френклином Д. Рузвелтом з 16. листопада 1933 р. в справі признання Америкою советського режиму. Тоді Совети зобовязалися не вмішуватися в жодні американські внутрішні справи. На перекір такому договорові С о в е т и розвинули найенергічнішу комуністичну діяльність в Америці для насильного скинення американського уряду, а самий диктатор Сталін у привіті з 17. травня 1948, висловив свою підтримку для кандидатури Генрія Волеса на президента. (Докінчення на стор. 3.)

ІВАН КРАВЧЕНКО. Авторські права застережені.

ЧОРНИЙ ВОРОН

(ПРАВДА ПРО СССР)

Всім мученикам і незчисленним жертвам комунізму — присвячую.
Автор.

42)

Ні, нема в СССР хоч маленьких натяків на волю людини. Волю ми згубили з приходом револююції. Таку волю, яку ми всі мали до революції, вже більш ми не будемо мати, — сказав він і на хвилину замовк, наче б то полинувши в спогади...

Що виграв пролетар і селянин в цій революції? — Петлю на шию та те, що ми з вами маємо сьогодні ось тут у в'язниці, бо різниця між нашою „волею" тут і тією, якою користуються ті, що там, на так званій „волі", не велика. Якби „воня" не катували нас тут у в'язниці і трошки краще годували, то я наплював би на ту їхню „волю", котрою живуть ті, що ще не заарештовані, а добровільно сидів би тут у в'язниці, — зденервовано закінчив він.

— Скажіть, Іване Івановичу, звернувся до мене дідусь Л., я вже давно заарештований, а ви недавно попали сюди, скажіть, чи там тобто на волі, ще багато є людей, бо мені здається, що там вже нема ні одної людини незаарештованої, за вийнятком міліції, НКВД та комуністів?

— Ще було трохи, але мені сьогодні теж здається, що там, мабуть, вже нікого не залишили, — відповідаю йому і я сам дійсно починаю думати, що там вже нікого нема незаарештованого, за вийнятком недолюдків НКВД, міліції та комуністів.

— Чия черга? — запитує наш мистець голяр, що по черзі брив кожного з нас.

Я глянув на нього і не впізнав його. Очі світились якимось надзвичайним задоволенням, лице розгорілось, а на устах приємна усмішка. Видко, він любив свій фах і затужив за ним.

Останній голився він сам. Голився, буквально заплющивши очі, без ніякого зеркала.

Скоро присунувся бажаний вечір. Я кажу ‚присунувся", бо у в'язниці день це ціла вічність. Я ніколи в свому житті не спостерігав такої надзвичайної довжини дня, як у в'язниці. Не спостерігав навіть тоді, коли був до божевілля закоханий і з ранку чекав вечора, щоб знову хоч раз заглянути в глибину її ласкавих очей, та почути її голос. Часто здавалось, що наступна ніч вже ніколи не прийде, бо день навіки застиг на одному якомусь часі. Ще одно я спостеріг у в'язниці: Це надзвичайну забобонність. Люди жили снами і прикметами.

Коли бувало до нас завітає якийнебудь птах, скажімо, звичайний горобець, прилетить і сідає на вікно. Я не знаю, чому саме горобця прозивали у нас „жидом", але буквально тільки „жид" прилетить, то у кожного в'язня застигала душа. Він робився блідий і несамовитий, хапав, що попало в руку і жбурляв тим в бідного птаха. Знову проклятий приносить сумні попередження, — з неприхованою злістю скаже хтонебудь з в'язнів.

Досить було зачути „сум" звичайного тюремного кота, котрий усюди лазив, шукаючи донжуанських пригод, і не знаходив їх. Він дійсно м'явчав так сумно, що аж мороз ліз по шкірі у в'язнів. Видко він дійсно сумував, а особливо в березні місяці. Сумував так, як всі ми в'язні сумували за волею. Ми в тому м'явчанні бачили злу ознаку для нас і ми кляли всіма проклонами нещасного кота.

Здається, що на цілій земній кулі було тільки два найбільших демони, слідчий НКВД і кіт. Я скоро навчився ненавидіти їх всіма фібрами своєї душі.

Вечір згас, його замінила давно-давно бажана ніч. Ми по старому порядку „спали", не дивлячись на те, що після вибуття лотиша звільнилась ціла 1/3 $м^2$ площі. Спали, правдоподібно тільки полягали спати, коли десь згори хтось душуроздираюче застогнав і той стогін залив собою всі кутки і куточки в'язниці.

— Ооооййй! Ооооййй! — стогне хтось нагорі.

— Ооооййй! Ооооййй! — луною відповідала вся в'язниця. І це „Ооооййй" лізло через всі вуха в саму душу і вона відповідала таким же самим стогоном тій невідомій жертві, там нагорі.

— Ооооййй! Рятуйте! Вбивають! Рятуйтееее. — І я відчуваю, як мене починає трусити трясучка. Я затуляю вуха, але ті благання і стогін пролазять невідомим шляхом в душу і породжують в ній пекельні муки. А стогін той набирає такої високої ноти, що, здається, підіймається аж до хмари, і, вдарившись в неї, відбивається і падає на землю, зменшуючи свою високу ноту до тихенького, завмираючого, придавленого стогіну. І чим більш і міцніш я затискую вуха в прагненні не чути того стогону, тим яскравіше він влізає в мою душу.

Знесилений, спітнілий, мокрий від поту і сліз, сліз безсилля, я десь далеко за північ, на світанку поринаю у якесь провалля, в якому теж чути стогін від катувань. І здається мені, що я ще не встиг як слід заснути, коли сюрчок і стук у двері невблагано кричить: „Вставай".

Легко сказати „вставай", а як же його встати, коли голова наче б то свинцем налита, налита жахливим сновидіям...

— Друзі. Хто чув стогін цієї ночі? — звертаюсь я до всіх, бажаючи ще раз перевірити себе.

— Ви, Іване Івановичу, спитайте краще, хто його не чув; мабуть не знайдете у в'язниці такого, котрий би не чув вчорашнього стогіну — відповів за всіх вчитель. — А ви, я бачу, ще не акліматизувались, звернувсь він до мене.

— Важко мені звикнути, дуже важко. Тієї ночі мені здавалось, що я божеволію, мені хотілось висадити ногами двері нашої камери, побігти „туди" нагору і власними руками передавити отих катів. Тільки решта, якась крапдина свідомости стримала мене від здійснення тих прагнень.

(Дальше буде).

XI. Конвенція Ліґи Української Молоді

6)

(Продовження).

VII.

МУЗИЧНО-ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ФЕСТИВАЛЬ.

Музично-танцювальний Фестиваль після полудня та офіціяльний бенкет ввечорі заповнили програму другого дня конвенції Ліґи Молоді, в неділю, 5. вересня.

Музично-танцювальний Фестиваль був характерний своєрідним мистецьким змаганням трьох головних артистичних груп, що виступали на ньому: Хору Молоді митрополитальної округи Ню Йорку і Ню Джерзі під проводом Степана Марусевича, Українського Чоловічого Хору з Шикаґо, під проводом Александра Юрченка та Дітройтського Дівочого Хору під проводом Стефанії Андрусевич. Артистичним керітником цілого фестивалю була Ольга Дмитрів, а місцевий Фестивальний комітет працював під проводом Ольги Зепко.

Ольга Зепко
Голова Фестивального Комітету.

Підготовка Фестивалю коштувала нашій молоді чи не найбільше труду і заходів, але й найбільший успіх мав сам Фестиваль. Вже на довгий час перед конвенцією „ґирлс енд бойс" в Ню Йорку, в Шикаґо і Дітройті „товкли" свої програми на постійних пробах, бо диригенти намагались „витягнути з них" голоси то соловіїв, то розшалілого моря, то ридання наболілого серця чи врадуваної душі, залежно від того, яку пісню приходилось співати.

Не менше турбот мав і місцевий фестивальний комітет. Замовлено найкращу місцеву залю — Арморі, імпрезу розголошено в місцевій пресі і радіо, а хто проходив біля Арморі, той теж обов'язково мусів звернути увагу на великий транспарент з проголошенням Фестивалю.

На кілька годин перед Фестивалем ще відбулася генеральна проба, бо треба було відповідно пов'язати всі точки та познайомити артистів зі сценою.

На коротко перед год. 2-ою після полудня народ почав сходитись. Переважала без сумніву молодь, хоча не бракувало й старших громадян. Поступово заповнювалася велика заля і вкінці з усіх трьох тисяч місць лише кілька сот були не зайняті.

Програму Фестивалю почав Український Чоловічий Хор з Шикаґо, зі своїм диригентом, проф. Олександром Юрченком. Хор з дібраних хлопців, в чудових українських костюмах, робив незвичайно гарне і рівночасно гідне враження. Він виконав: „Молитву за Україну", оригінальну композицію „Масачусетс", народну пісню „Пряла б же я куделицю" та Давидовського „Україну" (до слів Шевченкової „Розритої Могили"). Всі пісні виконано справді майстерно, як їх може виконати тільки першорядний хор і під проводом першорядного диригента. Рівновага голосів, і добрих голосів, перфектне знання пісень, знаменита дикція, точне виконування вказівок диригента та загальна постава і поведінка на сцені характеризували виступ цього Хору, що його без сумніву могли б позаздрити Шикаґові інші українські громади в Америці. Солістом в Хорі виступав Ярослав Тобак. Публика з найбільшим одушевленням реаґувала на оригінальну та справді „живу" композицію „Масачусетс", в якій в різних комбінаціях повторювано це одне тільки слово та з якого виходило і „мама" і „ма-са" і „са-ма" і т. п. Пісню таки доводилося повторювати, бо публика — як кажуть" — „ревіла" в захопленні.

Оперова співачка Марія Полиняк-Лисогір, якою так пишається українська громада в Ню Йорку, зокрема її молодь, цим разом, як і завжди, була справді на висоті. Вона відспівала Степового „Розвійтеся з вітром", Углицького „Утоптала стежечку", Гайворонського „Колисанку" та арію з опери „Ля Травіята". Знамениту оцінку свого голосу та свого співу, що її вона вже здобула в попередніх виступах, цей виступ в Акроні ще тільки скріплював. На фортепіяні акомпаніювала Ольга Дмитрів.

Ольга Дмитрів
Керівник Музично-танцювального Фестивалю.

Чималою атракцією на Фестивалю був виступ Дівочого Хору з Дітройту під проводом Стефанії Андрусевич. Хор відспівав: Кошиця „Херувимську", „Через балку" та „Садок вишневий" в обрібці Гайворонського, Лисенка „Верховину", „Мужик лиха накоїв" в обрібці Кирилiва, та Людкевича „За тебе, Україно. Солістами в хорі виступали: Ліліян Борскане, Ірина Сапак, Неоніля Сидорак та Наталія Андрусевич. В деяких піснях на фортепіяні акомпаніювала Ольга Дубрівна.

Про цей хор доводилося вже нераз читати в коротких дописах з місцевого життя, але це були відносно тільки дуже загальникові оцінки і аж ніяк не віддавали цілої ширини тих специфічностей, що їх цей хор має та якими вирізнюється між всіми іншими. Першусього — хор має знамениті голоси, а найважливіше, що всі співачки разом і кожна з них зокрема вміють володіти своїми голосами точно так, як того бажає собі диригент. А диригентка виявляла ці свої бажання з енергією, якої міг би їй позаздрити не один диригент у фраку. Цей хор без сумніву належить до найкращих українських хорів в Америці. В Акрон хористки виступили у вечірніх одягах.

Скрипачка-віртуозка Донна Ґресько відіграла композиції Фріца Крейслера, Дебюссі-Гартмана та де Сарасете, викликуючи за кожним разом справді бурю заслужених оплесків одушевленої публики. Як хотілося б почути у виконанні цеї славної артистки теж українську композицію! На фортепіяні акомпаніювала Ольга Дмитрів.

Програма закінчилася виступом Хору Української Молоді митрополитальної округи Ню Йорк і Ню Джерві, що повторив тут виставлені два роки тому в Ню Йорку „Вечерниці" Ніщинського та на закінчення відспівав ще окремо кілька пісень. Зі сольовими партіями у „Вечерницях" виступила Марія Лисогір, марія Боднар та Євген Крук. Під кінець Українська Танцювальна Група з Ню Йорку під проводом Івана Фліса виконала кілька народних танців, а зі сольовим танцем виступив М. Стодольний. Ця частина програми була без сумніву кульмінаційною точкою цілого Фестивалю. Її виконання було ще краще, як в Ню Йорку, хоча вже і там воно було знамените.

Фестиваль закінчено відспіванням українського і американського національних гимнів.

VIII.

БЕНКЕТ.

В цьому ж самому дні, що й Фестиваль, відбувся офіціяльний конвенційний бенкет в т. зв. дзеркальній залі готелю Мейфловер, в год. 7:30 ввечорі. Велика заля далеко не могла примістити всіх і тому теж була чимала „ґалерія" на бальконах. Бенкет відразу зачався на весело, як вже при вступі на залю гостей хотіла вітати „лейді", що говорила басом. Але сам бенкет — це вже була імпреза, що своїм характером і формою дорівнювала найкращим того роду імпрезам взагалі, дарма, що в ній взяли участь люди, які приїхали з різних віддалених місцевостей і не зажди і не кожний міг тягнути за собою — як кажуть — фрака. Проте, на залі гості були майже виключно у вечірніх одягах, а „лейдіс" тільки у вечірніх, та ще й яких!

За президіяльним столом на сцені зайняли місця трьох священників, один з яких провів молитву, та конвенційний Комітет і Екзекутива Ліґи. Формальна частина зі „спічами" і привітами та рекомендацією поодиноких осіб почалася після вечері. Приявних привітав голова бенкетового Комітету, Віктор Пулк. Кілька слів до „пана чермена, шановних гостей і решти з вас" сказав Михайло Задорецький, відчитано телеграму від Івана Годяка з Галивуду, що зайнятий професійними справами виправдав свою неприявність на конвенції, а опісля Данило Слободян ствердив, що конвенція „йде щораз веселіше" і тому на бенкеті не буде „спічів", аби, бува, тої веселости не перемінити в смуток. Він зложив офіціяльну подяку Ліґи конвенційному комітетові та залишив приявним оцінку самої конвенції. З черги приявним представлено поіменно членів Екзекутиви Ліґи, конвенційних комітетів та поодиноких осіб з-поміж гостей. Після кожної рекомендації „ґалерія" відповідно реаґувала; одним співом „многих літ", іншим власною композцією „тру-ру-ру, га-га-га".

Віктор Пулк
Голова Бенкетового Комітету.

Між поодинокими іменами, що їх на бенкеті проголошувано, були: Данило Слободян, Теодор Шумейко, Осип Лисогір, Софія Демидчук, Анна Міц, Меланія Мілянович, Ярослава Сурмач, Петро Кейсі, Честер Монастирський, Іван Іванчук, Осип Ґурський, Володимир Данько, Михайло Елко, Ґеновефа Зепко (згадку якої приявні вшанували повстанням з місць та довгими оплесками), Віктор Пулк, Джені Пулк, Анна Зепко, Ева Зепко, Софія Кудера, Дороті Судомир, Юлія Тресіддер, Ольга Зепко, Іван Пулк, Михайло Задорецький, Ольга Дмитрів, Донна Ґресько, Марія Лисогір, Олександер Юрченко, Степанія Андрусевич, Степан Марусевич, д-р Кібзей, п. Шмаґала, д-р Криштальський, проф. Мамчур, д-р Луцик, д-р Вахно, Степан Шумейко, адв. І. Панчук та багато інших.

Все разом надавало бенкетові незвичайно „теплого" характеру та робило його першорядною імпрезою одної великої сім'ї, якою без сумніву і є Ліґа Української Молоді Північної Америки.

Єдиним довшим виступом на бенкеті була доповідь голови Злученого Українського Допомогового Комітету та одного зі заслужених організаторів і провідників молоді в одній особі адв. Івана Панчука з Дітройту.

Після цілого ряду дальших формальностей бенкет офіціяльно закінчено молитвою та коротким словом о. Лещишина. Дивлячись на цю велику і культурну громаду — говорив бесідник — йому пригадуються слова Семеона: нині відпускаєш, Владико, слугу свого заспокоєним. Бо справді можна бути заспокоєним, дивлячись на цю нашу молдь, що має бути мозком нашої американсько-української громади. „Честь батькам, що виховали вас, честь вам самим; хай Господь веде вас та благословить вашу працю!" — закінчив своє коротке слово отець-бесідник.

IX.

ВИСТУП АДВ. ІВАНА ПАНЧУКА.

Нам не відомо, якими мотивами керувались організатори конвенції перносячи доклад адв. Івана Панчука про українських скитальників зі звичайного порядку нарад на майже святочну промову на бенкеті. Дехто теж побоювався, що того роду доклад може „затроїти" веселу забаву. Але після докладу ствердженo, що рішення було справді „на місці" і воно ще більше піднесло вартість цілої конвенції. Пригадка сумної і незавидної долі наших братів на скитанні в Европі та необхідність всебічної нашої допомоги для них, зроблена власне серед самого розгару бенкету, як за столами сиділи безтурботні люди без будьяких більших недостач, надавала й цілій імпрезі та її учасникам окремої шляхетности та ще більше поглиблювала зміст і ціль конвенції.

Адв. І. Панчук нав'язав до великих річниць, які припадають в цьому році, зупинився коротко над повстанням Ліґи Молоді в 1933 році та над цілями, які вона собі визначила і перейшов конкретно до проблеми українських скитальників та наших допомогових завдань, керованих очолюваним ним Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом. „Між українськими скитальниками в Европі — говорив адв. Панчук — є найвизначніші з українських вчених та людей найрізноманітніших професій, що можуть вважатися справжнім резервуаром української культурної спадщини та національного патріотизму. Усі вони сьогодні дожидають рятунку від нас, головно дожидають нагоди і можливостей переїзду до нашої вільної країни, щоби збагатити її своїми талантами і своєю творчістю". Зупиняючись довше над можливостями нашої допомоги під цим оглядом, адв. І. Панчук згадав теж про цих вчорашніх скитальців, що сьогодні вже є між нами в Америці. „Я говорив з багатьома з них — твердив бесідник — і я переконався, що вони є дуже побажаним доповненням до нацого населення. В порівнанні зі старшою іміграцією, нові іміґранти виявляють більшу готовість прийняти наш американський спосіб життя. Молодші з них докладають усіх зусиль, щоби продовжувати і доповняти свої студії. Багато з них вивчили частинно англійську мову ще заки приїхали, а інші дуже швидко вчаться її після приїзду. А в своїй роботі вони завжди заслуговують собі високі признання..."

„Американсько-українська молодь має всі причини пишатися мужністю своїх кровних братів в Европі, яку вони виявили в безупинній боротьбі проти російського комунізму", — говорив в дальшому адв. Панчук, зупиняючись з черги довше на лицарськості, свободолюбстві та безприкладному героїзмі українського народу в боротьбі за волю. Закликаючи молодь до активної участи в допомоговій акції для українських скитальників, бесідник закінчив свій доклад символічним під цим оглядом уривком з Байронової „Оди до Венеції".

Докладу адв. І. Панчука бенкетові гості вислухали з найбільшою увагою та прийняли її щирими оплесками.

Після бенкету у цій самій залі відбулася формальна забава.

(Продовження буде).

ПАРАДА ВЕЛИКАНІВ В БРЮСЕЛЬ.—В Бельгії живеться населенню чи не найкраще з усіх европейських країн. Що країна вертає з повоєнного до „нормального" стану, пізнати, між іншим, і по Карнавалі Великанів. Така парада відбувалась кожного року до війни. В часі війни ці Великани (а було їх 13) були знищені. Тепер виробили нові фігури, а частину їх бачимо на цій картині. Вони брали участь у цьогорічному Карнавалі, першому по війні, який відбувся в Брюсель, столиці Бельгії.

На „Видавничий Фонд Червоної Калини"

Відозва до всіх колишніх комбатантів Українських Армій, а зокрема до УСС-ів в Европі Канаді й інших континентах та країнах.

Перед згуртованими в Братстві Українських Січових Стрільців (УСС) стоїть одне з найважніших завдань: утривалити нашу історію, традицію, легенду, побут, пісню, мистецтво. З ціллю виконати це завдання ми й створили нашу організацію.

До осени 1939 р. це завдання блискуче й з успіхом виконувало у Львові Видавництво „Червона Калина". Але прийшли роки великої і жорстокої руїни, ницизму і большевизму, двох найрідніших собі устроїв, і в цих роках загинули мільйони нашого народу, загинули між іншими й наші дорібки в культурі, традиції, історії. Тепер беремось усю цю загинуту творчість нашого духа — відтворити, відновити й передати новим століттям України.

Для цієї цілі відновлено при Головній Раді Братства УСС видавництво „Червона Калина".

Колись, до осени 1939 р., при Видавництві „Червоної Калини", був і „Фонд Генералів", з якого призначувано заслуженим, хворим чи знеможеним старим воякам Армії Української Держави допомогу. Цей „Фонд Генералів" ми знову відновлюємо й у міру нашої спроможности далі помагатимемо нашим старим і заслуженим для Батьківщини воякам.

До Вас, побратими й товариші по зброї, звертаємось із закликом: де б Ви не знаходились, яких переконань Ви не були б, то згідно з нашою традицією любови й пошани взаємної, складіть свою пожертву на „Видавничий фонд Червоної Калини", щоб ми спільно з Вами могли виконати на нас історією покладене завдання.

Пожерви в Америці слати через Зл. У. А. Д. Комітет у Филаделфії.

Головна Рада Братства УСС-ів

Адреса Братства УСС:
IVAN PORYTKO
Berchtesgaden
Strub-Lager Orlyk
Bayern, Germany
U. S. Zone.

Нема відвороту з-під Берліна

(Докінчення зі стор. 2-гої).

2. Підписання Росією Атлантійського Чартеру 1. січня 1942 р. у Вашинґтоні з гарантією Чотирьох Свобід і зі зреченням загарбувати чужі землі. У висліді Совети завели повну неволю в своїй державі і загарбали Польщу, Фінляндію, Румунію, Болгарію, Югославію, Альбанію, Угорщину, Чехословаччину й заводять там невільничий режім.

3. На договори в Ялті (1945) Потсдамі (1945), Тегерані (1943), Москві (1945), й окремі договори з поодинокими державами в справі заведення демократичного ладу й переведення свобідного вибору нових урядів для поневолених пізніше Росією держав і для проголошення незалежности Кореї. Росія не тільки не пробувала дотримати договорів, але ще й робила всякі перешкоди, щоб недопустити Америку виконати її частину зобовязань. Коли яка справа опинилася в Обеднаних Державах, тоді Росія закладала свій спротив („вето"), а загальне число її ветів дійшло до 25.

Оці ламання договорів наводять тільки як приклади для оцінки поведінки Росії, бо на точне вичислення поломання всіх умов від другої світової війни ще не прийшов час. До відома американського конгресу департамент стейту подав 35 поломаних договорів. Вже саме це число вказує на напрям політики Советів: Заключати умови для замилення очей, а між тим вести підпольну вертільницьку роботу для підкопання існуючого ладу й цілковитого ослаблення кожної держави й її уряду. Свідомість такої поведінки збоку Росії призвела західні уряди до рішення, що немає відвороту з-під Берліна.

„СУБТРОПІЧНІ КУЛЬТУРИ".

Курс розрахований на курсанта з загальною освітою рівня горожанської школи; рівнож може вживатися як підручник у середніх і нижчих сільсько-господарських школах, с.-г. і колонізаційних курсах. Курс цей написали спеціяльно для позаочного навчання кореспонденційною методою в УТГІ, два фахівці в царині плекання субтропічних рослин — проф. Вітвіцький та д-р О. Коноваленко.

Підручник складається з 8 розділів — разом 188 сторінок нормалізованого формату (у 4o), в тексті 120 малюнків. Зміст курсу такий: 1. Проф. Вітвіцький — „Тютюн"; 2. Його ж — „Бавовна"; 3. Д-р О. Коноваленко — „Риж"; 4. Д-р Коноваленко - проф. Вітвіцький — „Етерово-олійні рослини"; 5. Д-р О. Коноваленко — „Цукрова Тростина"; 6. Д-р О. Коноваленко — „Чай"; 7. Д-р Коноваленко — „Цитрусові рослини"; 8. Д-р О. Коноваленко — „Субтропічні плодові рослини".

UKRAINIAN TECHNICAL UNVERSITY
Regensburg, Paul Heyse Str. 2, Germany — U. S. Zone.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

Михайло Дорош, посилаючи на цілі Конгресового Комітету $70, пише:

Новоприбувші скитальці, працюючі в будівельній фірмі в Moore-Lake, Ont., Canada, читаючи заклик Укр. Конгр. Комітету, перевели збірку на Політичну Акцію Допомоги Визволення України, яка принесла суму $70.

Зложили по $2: П. Чоботко, М. Дорош, М. Цьомик, Я. Гробельський, проф. А. Гойдукевич, І. Дорош, М. Бучак, В. Демчук, Ю. Головатий, М. Хороб, М. Ґеряк, І. Федора, І. Федоришин, Ю. Доцяк, А. Ярош, Г. Яремко, І. Шнайдрук, М. Абдула, А. Дядов, В. Будз, М. Деркач, М. Столяр, Л. Морекoнь, М. Сохоцький, О. Завіруха, М. Граб; по $1: М. Даровський, П. Дятель, Яворський, М. Блонцкий, Чикаленко В. Дубина, Бородач, Й. Гринько, І. Іванчук, О. Гривна, А. Ґурський, П. Петровський, М. Дацків, П. Гущук, П. Солодонок, В. Ільчина, О. Чайківський, В. Антонюк. Разом $70.

Жінки в політичнім житті Америки

Цього року минає сто років як в Сенека Фолс, Ню Йорк, відбулася конвенція, що висунула домагання рівних прав для жінок, включаючи виборче право. З проповідниць того руху — таких як Сузен Б. Антоні, Елизабет Кеди Стентон, Лукресія Мот та Люси Стон Блеквел — сміялися як чоловіки так і жінки. Їм казали, що „місце для жінки в її домі", що участь жінок в політиці не пасує жінкам, зруйнує родинне життя. Проте, не зважаючи на такий спротив, жінки продовжували змагатися за рівноправність.

Ще року 1869, територія Вайоминг надала жінкам виборче право, а року 1891 — повне рівноправство. Стейт Вайоминг був першим, що пішов на цей крок. Чимало інших стейтів пішли за тим прикладом. Хоч проект додатку до Конституції про права жінок внесено до конгресу ще в 1878 році, щойно 26. серпня 1920 року він був принятий і став законом, як девятнадцятий додаток до Конституції. Там сказано: „виборчі права громадян Злучених Держав не сміють бути відмовлені, ані обмежені зогляду на приналежність до того чи іншого полу".

З того часу все більше й більше жінок бере участь у виборах і сьогодня припускають, що число голосуючих жінок є більшим від числа голосуючих чоловіків. Державне Цензусове Бюро обрахувує, що з 94.641,000 громадян, управнених брати участь в президентських виборах цього року, буде 48,155,000 жінок і тільки 46,480,000 чоловіків.

Але політична діяльність жінок не обмежується тільки участю у виборах, подаючи свої голоси. В кожній ділянці політичного життя жінки все більше проявляють себе, і як працюючі і як провідниці. Беруть участь в підрахованні голосів, як доглядачки при виборах, урядниці, а також в політичних кампаніях та в різних політичних партіях.

Активно працюють жінки також в стейтових та краєвих комітетах політичних партій, хоч ще не досягли половини репрезентації у всіх стейтах. Після затвердження додатку до Конституції про права жінок, в 1920 році, Демократична партія зробила постанову про рівне заступництво чоловіків і жінок в своїм краєвім комітеті. В 1924 році це саме зробила Републиканська партія. Але рівне число жінок в краєвих партійних комітетах ще не значить, що жінки мають також однаковий вплив на творення партійної політики. Проте з кожним роком вони дістають більш відповідальні становиська. В президентських виборах 1944 року жінки вперше займали місця спів-головуючих у всіх конвенційних комітетах. Цього року, в перший раз, одна жінка — член конгресу — була вибрана головою важного мандатного комітету на конвенції Демократичної партії. Друга жінка секретарювала на конвенції Республиканської партії — перша жінка в цій ролі.

Все більше жінок вибирають або призначують на відповідальні становища в громадських чи політичних організаціях, чи в державних установах. Сім жінок є членами Конгресу, майже 200 — в легислятурах в 25 стейтах. Поверх 1,500 жінок займають чільні становиська в стейтовій адміністрації та більше як 2,500 в повітовій. Придивимось виборам, що відбулися цього року. В Портленд, Орегон, недавно вибрано жінку мейором міста. В Клинтвуд, Вирджінія, відбудеться цього місяця інавгурація нового уряду, що цілий складається з самих жінок — вперше в тому стейті. Шість жінок, які перемогли кандидатів-чоловіків, ніколи перед тим не займали адміністративних посад. Мейором міста є Минні Лиллер — вдова, що має двох синів. З пяти жінок, членів міської ради, дві — учительки, одна — управителька місцевої телефонної компанії, одна — доглядачка хорих та одна — громадська працівниця. Двоє з тих жінок вже бабуні. В Ґрес Лейк, Мишиґен, вибрано знова тих самих девять жінок до міського уряду.

Як виборці, жінки особливо цікавляться справами громадського добробуту та миру. Вони звертають велику увагу на поширення доброділної діяльности, допомогу і опіку старих, хорих, інвалідів та безробітних. Чимало жіночих організацій в Злучених Державах працює для поліпшення державного управління та виховання свідомого, відповідального громадянства. Ліґа Жінок-Виборців, заснована року 1920 для „заохочення громадян в справах уряду", має сьогодня поверх 83,000 членкинь в 600 місцевих громадах. Жіночий Комітет для Тривалого Миру стремить до обєднання американок для підтримки „повної участи Злучених Держав в міжнародних змаганнях творити світовий мир на основі справедливости й закону".

З жіночих організацій, які присвячують багато часу на заохочування жінок до більшої активности в громадах, треба згадати Загальну Федерацію Жіночих Клюбів, Американський Союз Жінок з Університетською освітою, Краєву Федерацію Жіночих Професійних Клюбів. Обидві більші політичні партії мають при собі організовані групи жінок: Жіночий Краєвий Демократичний Клюб, Краєва Демократична Жіноча Рада та Краєва Федерація Жіночих Републиканських Клюбів.

Як глянути назад, на конвенцію в Сенека Фолс, яка відбулася сто років тому, зрозуміємо, що то був початок повної зміни в становищу жінки та повної участи в політичнім житті країни. Роля жінок в політичнім житті все збільшується і певно буде поширюватися і надалі.

Загальна Рада.

ВИТАЄМО НАЙМОЛОДШИХ АМЕРИКАНЦІВ, ЩО ЩЕ НЕ БАЧИЛИ АМЕРИКИ. —Це діти американських вояків, що служать в американських збройних силах, які розташовані по Німеччині. Всі вони родились в Німеччині, а тепер прибули з мамами до Америки. Як можна завважити, не всі раді, що сюди прибули...

Шукають своїх рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи дресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за виграту часу на полагодження вашої справи.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

16,092 Глодзінський Юрка, Хмельницкий Михайла з с. Рудавки (Добромиль) від Глодзінська Катерини зам. Сарабура.

16,093 Кревних і знайомих та односельчан з с. Синевідське (Стрий) від д-ра Ценко М. с. Григорія і Еви з дому Баран.

16,094 Головатчик Варвари з с. Деревяне (Волинь) та її дітей Василя і Марії (родж. в Ню Йорку) від Кондратчук Олександра.

16,095 Важний лист до односельчан з с. Вікно (Скалат) також до отця Метельського від Метельський Олекси і Тильчак Павла.

16,096 Олексюк Параски д. Миколи Керра і Кушнір Марії з Черновець (Буковина) від Чувик Розалії зам. Енклят.

16,097 Андрущенко Олександра брата Самсоновича з с. Федюківки (Київщина) від Андрущенко Клима.

16,098 Рідних і знакомих з с. Верхня (Калуш) від Дуда-Мущак Марії і Дуда Ілька.

16.099 Трешнівських тітки і стрийка від Трешнівська зам. Брус Розалії з с. Росохи (Перемишль).

16,100 Турко Теодора з с. Тисова (Перемишль) від Турко Яцка с. Максима.

16,101 Кот Василя Василевича, Мостович, Розводовський Женьки з сестрою Лідою, з Житомирської области, Гавриленко Якова з Рівенського повіту (Волинь) від Філоненко Евстахія.

16,102 Стасюк Антона з с. Боднарів (Станиславів) від Боднар Петра.

16,103 а) Кищенюк Федора і Ксені від Гарасимів Михайла з с. Долина (Рогатин).

16,103 б) Гарасимів Михайла стрийка від Данилового сина Гарасимів Михайла.

16,104 Согуш Василя з с. Соколова Воля (Лісько) від сестриного сина Хома Василя з с. Чорна.

16,105 Басюк Василя і його брата з с. Опліцко (Радехів) від Басюк Стефанії д. Василя.

16,106 Кулин з с. Городок (Лісько) від Кулин Івана.

16,107 Струк Йосифа свящ. з с. Білих-Ощави (Станиславів) та кревних з того села від Минюк Івана.

16,108 Риствей Івана з с. Германів (Чехословаччина) від Голей Степана з с. Мохнатці Нижні (Новий Санч).

16,109 Бігун Анастазії д. Михайла і Марії з с. Яворець (Лісько) від Бігун Теодора.

16,110 Тиро Миколи с. Павла з с. Пятниця (Добромиль) від Левіцький Івана з с. Старява.

16,111 Марутяк Петра з с. Малковичі (Городок) від Телюк Івана.

16,112 Федчишин Володимира з с. Яликовичі (Золочів) від Федчишин Володимира.

16,113 Рішка Миколи і Михайла с. Миколи з с. Теляви (Коросно), Габла Івана с. Пелагії Рішко з с. Зиндранова (Коросно) від Вархол Василя.

16,114 Кісак Анни, Ольги і Миколи з с. Середне Велике (Лісько) від Солян Анни.

16,115 Бризіцький Кароля, Гоцалюк Василя з с. Товстеньке (Копичинці) від Франко Сидора.

16,116 Горобійовська Катерини від Горобійовський Василя с. Петра з с. Літовищ (Броди).

16,117 Винарчик Миколи в с. Баранчиць (Новий Самбір) від Винарчик Ольги д. Гринька і Анни.

16,118 Войтович Семена і Василя з с. Новосілки (Перемишль) від Войтович Петра.

16,119 Зарицька Розалії з с. Радохівці (Мостиська) від Ґудзий Андрія.

16,120 Чорнобіль-Ярошик Марії зам. Сотіріюс, Ярошик-Масловська Марії обі з с. Яричова Нового (Львів) від Сідорак-Тітьо Ольги.

16,121 Буячик Марії з с. Лукавця (Любачів) від Литвин Миколи.

16,122 Кілочко Параскевії зам. у Филаделфії від Кілочко Івана з с. Ямна Горішна (Добромиль).

16,123 Павловеський Миколи, Василя, Володимира і Евфрозини зам. Лацик від Процик Ольги зам. Франкевич д. Івана з с. Дроздовичі (Перемишль).

16,124 Щербій Михайла з с. Верхні (Калуш) від Бокало Оксани з дому Когут.

16,125 Рубльовський Івана, Бойко Степана, Боечко Анни, Стефанюк Стефана, Басманович Ольги і Ненеч Марії всі з с. Стінка (Бучач) від Вишньовський Степана.

16,126 Дердак Анни з с. Щеплот Грушів (Яворів) від Федишак Петра.

Голоситись на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

Чи Ви вже вписали своїх дітей до У. Н. Союзу? Коли ні,

Кожний, хто бажає, щоби прислане ним оголошення пошукувань родини і знайомих різних скитальників було поміщене у „Свободі" безплатно, хай вишле таке оголошення впрост до

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Хто бажає, щоби прислане ним оголошення було поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове оголошення, розміру 1 цаль в одній колюмні коштує $1.00.

Адм. „Свободи".

ДАЛЬШІ ГРОМАДСЬКІ ЗБОРИ В СПРАВІ ПЕРЕСЕЛЕНЧОЇ АКЦІЇ

Канцелярія УАДКомітету у Филаделфії повідомляє, що чергові громадські збори в справі переселенчої акції для українських скитальників відбудуться у Филаделфії в Домі Горожан при 847 Н. Френклин Ст., в пятницю, дня 24 вересня в год. 8-мій ввечорі. У вівторок, дня 28 вересня в год. 8 ввечорі відбудуться такі самі збори в цій самій справі в Ню Йорку, в приміщенні місцевого Переселенчого Осередку при 11 Іст 7-ма Вулиця.

В неділю, дня 26 вересня та з рамени Переселенчого Осередку у Филаделфії відбудуться громадські збори в переселенчій справі в Народних Домах в таких громадах: Мілвіл, Н. Дж.; Бриджпорт, Па.; та в Бристол, Па. Початок зборів в усіх цих громадах в год. 1-ій після полудня. Прохається українське громадянство взяти в цих зборах масову участь та допомогти в цій преважливій акції.

ЗАПОВІДАЮТЬ ПЕРШЕ БРИТАНСЬКЕ „ВЕТО" ПРОТИ ІЗРАЇЛЯ

Париж, 21 вересня. В поінформованих колах тут заявляють, що Британія використає своє великодержавне право „вета" (спротиву) проти прийняття держави Ізраїля до ООД. Це було б перше вето цеї країни взагалі. Проте, досі ще не вплинуло формальне подання Ізраїля в цій справі і теж не вважається за правдоподібне, щоби воно могло прийти на чергу ще під час теперішньої сесії ОД.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 19 вересня 1948 року помер у 60 році життя

МИХАЙЛО САМБОРСЬКИЙ,

член відділу 204 У. Н. Союзу в Ню Йорку. Покійний походив з села Дички, пов. Рогатин, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Пелагию, сестру Катерину і брата Стефана.

Похорон відбудеться в середу, 22 вересня, в годині 2. пополудні з погребового заведення Івана Ковальчика 129 Grand St., Jersey City, N. J.

В. Й. П.

Дня 12. вересня 1948 р. помер по 28. роках недуги

МИКИТА КІКТА,

член 204. відділу У. Н. Союзу в Ню Йорку.

Покійний полишив у смутку жену Еву, три дочки і сина, зятів і внуків.

Похороном Покійного зайнялася його родина й приятелі в супроводі о. Михайла Олеськів з Вілкс-Бері, Па. Поховано Його на цвинтарі в Плейнс, Па. — В. Й. П.!

М. Близнак.

Дня 9. вересня 1948 року померла

ЛЮДВІКА БЛАГІТКА,

члениця Бр. Сош. св. Духа, від. 237 У. Н. Союзу в Честер, Па.

Покійна походила зі села Ортиничі, пов. Самбір, Зах. Україна. Полишила в смутку мужа Луку, двох синів: Йосифа і Володимира, і дві сестри.

Похорон відбувся 13. вересня з дому жалоби при участи родини, знайомих, члениць Союзу Українок і Бр. Сош. св. Духа, до укр. правосл. церкви, а відтак на цвинтар Lawn Croft. — В. Й П.!

Г. Стеців, секр.

ПОШУКУВАННЯ

Брата мойого батька, **СЕРГІЯ КЛЕМАНСЬКОГО,** що до 1929 р. замешкував в околицях Ню Йорку, пошукує **Лідія Клеманська,** дочка Михайла і Анни. Пошукуваний є родом з міста Києва і виїхав до З.Д.А. в 1918 р. Тих, що його знають, ласкаво прошу повідомити мене на таку адресу: **Lydia Klemanska, 3321 Belair St., Ville St. Michel, Montreal 38, P. Q., Canada.**

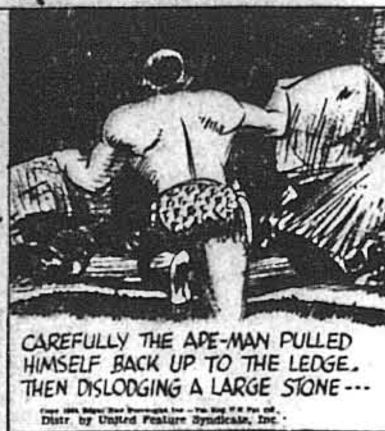
УЧИТЕЛЯ. — Українська Правос. Парохія в Пасейк, Н. Дж., **пошукує учителя** до ведення хору, парохіяльної школи і представлення.

Голоситись листовно —
47 HOPE AVENUE
PASSAIC, N. J.

ТАРЗАН, ч. 1932. Надія Неди щезає.

Коли Тарзан повис понад підземною рікою, він зрозумів, яку долю приготовив йому Гідзел.

Обережно виволік себе Тарзан на злом скали. Він виважив великий камінь...

...і кинув його в пропасть. При тім він крикнув у долину, щоб ввести в блуд розбишаку.

Ще раз загомонів голосний регіт пірата. „Ось так пішов твій Тарзан" — закпив собі перед безнадійною Недою. Вона вибухла плачем.